

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Leonardi Lessii E Societate Iesv Theologi Opusculum Asceticum Posthumum

Lessius, Leonardus

Lovanii, 1643

Precatio ad æternitate[m] Dei.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46564](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46564)

3. Dicitur *æternus* tanquam supra æternitatem, & vt causa æternitatis in creaturis. Ipse enim suo potentissimo, assiduo, & immutabili influxu, quo omnia creat & conseruat, est causa cur mundus, Angeli, & homines in æternum sint permanfuri & duraturi, vnâ cum statu gloriæ, vel damnationis. Denique res omnes suam durationem, ætatis mensuram, spatia essendi & viuendi, tempus nascendi & moriendi pro sua quælibet conditione ac natura, ab ipso acceperunt.

P R E C A T I O

Ad Æternitatem Dei.

Ex lib. 4. de Perfect. c. 5.

Priusquam montes fierent, aut formaretur terra & orbis, à seculo vsque in seculum tuus Deus. Tu enim principium & artifex omnium; vnde & ante omnia

omnia. Non naturæ aliqua necessitate impulsus hanc rerum vniuersitatem, hoc magnum palatium cum incolis & opibus suis effudisti (sicut sol lumen effundit) vt opus tuum tibi coæternum esse possit: sed liberrima voluntate, vt summus artifex, finxisti & ædificasti. Antiquior ergo es opere isto, quod nondum sex annorum millibus constitit. Sed quot, obsecro, sæculis antiquior? neque illud omninò absurdè quæritur, quasi ante hunc mundum sæcula nulla fuerint, in quibus tu existeres, & bonis tuis fruereris.

Et si enim ante cæli & terræ conditionem, solis & lunæ conuersiones, quæ nostros dies, menses & annos metiuntur, ex quibus quantæ sint rerum nostrarum minutæ durationes cognoscimus, non fuerint; dubium tamen non est (nisi de vocibus contendere velimus)

quin durationes & spatia aliqua fuerint quasi dierum, mensium, annorum, & sæculorum, sub quibus isti motus extendi & transigi potuissent, si tunc extitissent: sicut nec modò, absoluto mundi huius curriculo, cessantibus cęlorum motibus, durationes omnes & spatia temporum abolebuntur. Capiamus ergo retrò ante conditum orbem, centum millia sæculorum; iam tunc eras Deus. Capiamus totidem sæculorum milliones; iam ibi eras, æquè magnus, æquè potens, æquè sapiens, æquè beatus. Denique sine fine maiorem & maiorem sæculorum numerum retrorsum mens concipiat; & inueniet te cum omnibus bonis & gaudijs tuis infinitis sæculis adhuc priorem & antiquiorem.

Tu enim es hypostasis, & principium, & mensura omnium sæculorū; tua æternitate prior omnibus sæculis

saeculis & superior, sub quo omnia
voluuntur saecula. Sicut enim tua
immensitate extendis, ambis, &
contines omnia spatia locorum: ita
tua aeternitate anticipas, proten-
dis, & ambis omnes durationes &
moras temporum, tamquam om-
nium radix & origo. Sub te om-
nia inchoantur principia, omnes
accedunt profectus, omnis trans-
igitur vita, omnes procurrunnt mo-
tiones, omnis perstat existentia,
omnes proueniunt termini, omnes
clauduntur fines.

O aeternitas, omnis boni primae-
ua & interminabilis complexio;
omnis vitae insensibilis tota simul
& perfecta possessio; omnis beati-
tatis sine principio & sine superple-
nissima fruitio! Tibi nihil praeteri-
tum, nihil futurum; tibi nulla ac-
cessio, nulla decessio fieri potest.
Nam altitudine tui *nunc*, quod infi-
nitum tempus ambit, omnia simul

D 7 colligis;

colligis; in illo omnia tenens præsentia, vt nec fugere possint in præteritum, nec de nouo in futurum aduenire. Omnia enim præsentia, præterita & futura præcipis & anticipas; & tibi iam præsentia erant priusquam futurorum notionem haberent. Etsi enim quæcumque aliquando futura sunt, ab æterno futura fuerint; nisi tamen ea sciuisses, & vel facere vel permittere voluisses, ab æterno non futura fuissent.

In tuo *nunc* omnia semel constituta & decreta; omne consilium de omnibus captum & conclusum. Nihil de nouo restat deliberandum, nihil non plenissimè expensum: omnia definita & decisa, quæ vel fient vniquam, vel non fient. Ibi quoque & nos numerati & appensi sumus, & librata sunt omnia opera nostra. Ibi nobis pœna vel gloria æterna præparata: ibi
vel

vel regnamus cum Sanctis omnibus in gloria, vel incendijs inferorum cum impijs & dæmonibus ardemus. Æternitas præscientiæ & decretorum tuorum anticipat omnia: & quidquid vñquam in tempore futurum est, ibi iam factū est.

O æternitas! abyssus gaudij Sanctis, abyssus miseriarum & dolorum impijs! Sicut enim omne bonum facis infinitè melius & optabilius, ita omne malum efficis infinitè peius & molestius. Quæ mens magnitudinem tuam capere, quod robur animi pondus tuum sustinere queat? Tu omnem superbiam retundis, omnem duritiem frangis, omnem animositatem reprimis, omnes peccatores perturbas, omnes pios in afflictione recreas, & ineffabili gaudio perfundis. *Momentaneum enim & leue tribulationis huius, supra modum in sublimitate æternæ gloriæ pondus operatur in*

tur in nobis. Pro momentaneo malo
 rependetur æternum bonum; pro
 leui tribulatione, pondus gloriæ im-
 mensum; pro afflictione terrena,
 gloria in sublimitate. Væ miseris
 peccatoribus, qui momentaneum
 & leue huius vitæ solatium, æter-
 no illi gloriæ ponderi anteponunt:
 qui æternum malunt subire suppli-
 cium, quàm momentaneo huius
 vitæ carere commodo: qui terrena
 ista præferunt cælestibus, infima
 sublimissimis, momentanea sem-
 piternis.

O æternitas! tu semper menti
 meæ obuerferis, tu intimis mihi
 sensibus inhæreas, tu omnium
 mearum actionum & totius vitæ
 sis regula. Omnia temporalia, siue
 bona siue mala, præ te contem-
 nam & nihili ducam. Tu mihi in
 omni afflictione sis solatium, &
 in omni tentatione præsidium, &
 in omni prosperitate monitorium.

Tibi

Tibi verò προικωνίω & αἰωνοτόχῳ
principio, quod omni principio
antiquius, tibi æuorum parenti,
sæculorum Regi, temporum dis-
pensatori, ætatum prouectori, om-
nis permansionis & durationis ba-
si, & beatæ æternitatis largitori,
omnis honor & gloria in omnem
æternitatem. Amen.

CONSIDERATIO XIII.

*De Deo, quatenus est Primum
Rerum omnium Principium.*

DEus dicitur *Primum Prin-*
cipium respectu omnium,
& singularum creatura-
rū. Omnis enim res crea-
ta, quantumuis à multis causis de-
pendeat (sicut patet in plantis &
animalibus, & rebus arte factis),
ultimò tamen reducitur in illum,
tanquam in primam omnium cau-
sarum causam.

Dicitur